

arkki

4/21

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskesk. jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

Tunne itsesi

**TILAA 3T-KIRJA
JOULULAHJAKSI s.24**

**OPIKELIJATYÖN
PASTORI**

**BENJAMIN
SANDELL**

**opettelee
tuntemaan
itseään ja
Jumalaa s.6**

**KUKA IHME
MINÄ OLEN? s.2**

**OPKO JA KYLVÄJÄ
JÄRJESTÄÄ YHTEISEN
JOULUJUHLAN s.11**

**APOLOGIAA
KUOLEMASTA s.9**

**IDENTITEETTI
ON LAHJA s.17**

FSSMnytt

- Att vara del av det som Gud gör s.20
- Ruth Franzén: Vi minns de nordiska mötena! s. 22
- Disciple22 is coming up! s.23

**DO YOU SEE YOURSELF
THROUGH THE EYES
OF GOD? s.18**

Kuka ihme minä olen?

Kuka ihme on tuo tyyppi, joka tuijottaa minua peilistä? Kukapa ei tätä välillä hölmistyneenä kyselisi. Itsensä tunteminen ja hyväksyminen ovat elämän suuria kutsumuksia, varsinkin nuoruudessa. Silti helpommin sanottu kuin tehty. Monilla meistä minuus on niin hukassa, että sen kanssa on vaikea elää. 300-luvulla j.Kr. elänyt kirkkoisä **Augustinus** antoi ihmisen ongelman alkusyyllä nimenkin: perisynti. Itsestä vieraantuminen aiheuttaa tyhjyyden tunteen, jota on vaikea juosta karkuun, vaikka kovasti yritämme.

Uudessa kirjassaan *Kuka minä todella olen?* teologian professori emeritus **Paavo Kettunen** tuo keskusteluun uuden termin: hengellinen minuus. Kettusen mukaan hengellinen minuus liittyy kaikkiin niihin ominaisuuksiin, joilla ihminen kuvaa itseään ja suhdettaan uskoon. Kristillinen ihmiskäsitys pitää sisällään kolme ulottuvuutta: ihminen on luotu, langennut ja pelastusta tarvitseva.

Ihminen on paitsi *homo sapiens*, viisas ihminen, myös *homo religiosus*, uskonnollinen ihminen. Julkinen keskustelu näyttää nyt ehkä hetken siltä, että uskonto on ohimenevä sivuasias. Globaalisti uskonnottomuus kuitenkin on – ja tulee olemaan – vain langanlaiha marginaali.

Suomalaisessa opiskelijamaailmassa näyttää kuitenkin istuvan tiukassa uskontokammoinen ilmapiiri. Siinä uskonto näyttäytyy uniriepuna, jonka ihmiskunta jättää taakseen, kunhan se kasvaa aikuisuuteen. Uskonto halutaan sulkea pois julkisesta tilasta, ja tätä kutsutaan edistykseksi.

Jokainen kantaa kuitenkin aina mukanaan jotakin ihmiskäsitystä ja siihen liittyvää arvomaailmaa. Se, millaisia vaikutteita opiskelijat ja koululaiset saavat ihmiskäsityksen ja arvojen omaksumiseen, vaikuttaa paljon siihen, miten he näkevät itsensä peilissä. Olenko Jumalan tahdosta maailmassa ja epätäydellisenäkin mittaamattoman arvokas ja rakastettu? Voi olenko sattumalta syntyneen universumin katoava rahtu, joka vajoaa lajinsa mukana ekokatastrofiin?

Meillä on opiskelijoille ja koululaisille uutinen kerrottavana. Jokainen ihminen on ainutlaatuinen Jumalan kuva, rikkinäisenä ja repaleisenäkin arvokas. Kun Jeesus syntyi ihmisek-

Jussi Miettinen

Jussi Miettinen
OPKO:n pääsihteeri

si ensimmäisenä jouluna Betlehemissä, ihmisyyden pyhyys näyttäytyi mittaamattomana. Jumala kertoi, että hän on läsnä, joka päivä, ja tahtoo kuiskata luotunsa korvaan: *”Rakastettu ja armahdettu on oikea nimesi.”*

Kädessäsi oleva *Arkki*-lehti käsittelee itsensä tuntemista. Itsensä tunteminen ja Jumalan tunteminen liittyvät yhteen. Jumalan nimi on *”Minä olen”*. Kirkkoisä **Irenaeus** ymmärsi, että yhteydessä Jumalaan hänkin saa olla *”täysin elossa”*.

Siunattua joulunodotusta sinulle, rakas ihminen!

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 25 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- Järjestämme kutsumuspohjaista **Maanmuuttajat**-johtamiskoulutusta: maanmuuttajat.fi
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

Retriitin osallistujia: Eeva Eskola (vas.), Emil Anton, Tuukka Hollo ja Oiva Ristimäki. KUVA: J.HAATAJA

Hetkemme nyt – liberalismi elää kristinuskon eväillä

Arkin toimitus

Veritas Forumin tutkijaretriitti käsitteli vallitsevaa historiallista hetkeämme.

Vanhat jumat ovat palaamassa. Kun julkinen kristinusko vetäytyy, ihmisten käyttäytyminen ei lakkaa olemasta uskonnollista – se saa samanlaisia muotoja, joita sillä oli ennen kristinuskoa, totesi toisena puhujana ollut dogmatiikan yliopistonlehtori **Olli-Pekka Vainio**.

Suomen teologisen instituutin pääsihteeri **Santeri Marjokorpi** puhui liberalismiin tuhosta valtiotieteen professori **Patrick Deneen** kirjan *Why liberalism failed* pohjalta. Deneen mukaan liberalismi on elänyt kristinuskon eväillä. Se on heikentänyt perheitä, yksilöiden kykyä hallita itseään ja atomisoinut yhteiskuntaa. Perheen ja yhteiskunnan etiikka on rakentunut kristinuskon varaan, jonka eväät liberalismi on käyttänyt loppuun. Siksi se on ennennäkemättömällä tavalla haastettuna.

Lisäksi foorumissa luettiin kristittyjen filosofien **Alvin Plantingan** ja **Charles Taylorin** artikkeleita, joiden pohjalta keskusteltiin.

Retriitti mahdollistaa kristityille tutkijoille paikan, jossa tavata toisia samankaltaisia kysymyksiä kohtaavia.

– Tämä toiminta on niin ainutlaatuista: ajattelua haastavia keskusteluja, lämmintä kristittyjen yhteyttä, kiittelee psykologian alalta väitöskirjaa työstävä **Eeva Eskola**.

Veritas Forumin koordinaatori **Miikka Niiranen** nostaa esille rukouksen merkityksen.

– Erityisen merkittävältä tuntui rukousyhteys niiden kanssa, jotka ovat jossain määrin ammatillisesti samassa tilanteessa.

Kolmatta kertaa järjestetty Veritas Forumin tutkijaretriitti keräsi OPKon leiri- ja kurssikeskukseen Enä-Seppään kymmenisen tutkijaa. ●

Veritas Forumit ovat yliopistoilla järjestettäviä keskustelutilaisuuksia. Veritas Forumit ovat osa OPKon työtä Suomessa.

Varustamossa lämmiteltiin nuotion ääressä

Kristittyjen yhteys on kuin nuotio. Iloisesti roihuavan tulen lämpö kutsuu luokseen, mutta yksin palava puu sammuu nopeasti. Tämä oli yksi Varustamo-tapahtumassa syntyneistä oivalluksista.

Maailman kansat ja ihmiset ovat puita ja nuotion liekki on Pyhän Hengen synnyttämä yhteys Kristuksessa heidän keskellään. Näin OPKOn koululais-työntekijä **Annastiina Toppari** kertoo nuotiovertausta.

– Mitä enemmän puita on, sitä voimallisemmin liekki palaa.

OPKOn järjestämässä viikonlopputapahtumassa tästä yhteydestä ei vain puhuttu, vaan sitä myös koettiin. Tapahtuma kokosi palvelukeskukselle marraskuussa nelisenkymmentä osallistujaa. Lauantain iltatilaisuuteen pystyi osallistumaan myös etäyhteyden kautta. Varustamon innoittajana olivat Jeesuksen sanat *”Että he olisivat yhtä”*.

– Tämä ei ollut vain hyvä ajatus tai ehdotus, vaan Jeesuksen rukous ja tahto. Vain silloin kun seurakunta elää todellisessa yhteydessä, maailma voi uskoa sen sanoman ja Jumalan valtakunta voi mennä eteenpäin, OPKOn koululais-työtä johtava **Olli Lehmonen** toteaa.

Hänen mukaansa yhteyden perustana on Jumalan kaipuu ihmistä kohtaan, mutta ihminen unohtaa sen helposti. Raamattu kertoo tämän kaipuun olevan mustasukkaisen

kiihkeää.

Viikonloppu kokosi yhteen eri-ikäisiä Jumalan perheen jäseniä yläkouluikäisistä lähes kolmekymmppisiin. Olli iloitsi erityisesti eri-ikäisten välillä syntyneistä aidoista kohtaamisista.

Myös tapahtumaan osallistunut tietotekniikan opiskelija **Mikko Särkkälä**, 20, piti ikärajat ylittävää yhteyttä merkittävänä.

– Alussa joillakin oli pieniä epäilyksiä ison ikäeron suhteen. Nuorten ja opiskelijoiden välille muodostui kuitenkin todella hyvä yhteys ja rako umpeutui tapahtuman aikana, hän kertoo.

Mikko piti Varustamon syvällisistä opetuksista ja osallistui itsekin niiden pitämiseen. Hän jakoi ajatuksiaan muun muassa johtajuudesta, joka on avainasemassa Kristuksen ruumiin rakentumisessa.

– Meitä jokaista kutsutaan astumaan johtajan rooliin jollakin tavalla. Johtajuutta voi olla esimerkiksi hengellisenä isoveljenä tai siskona toimiminen, Mikko rohkaisee. ●

Arkin toimitus

COLUMN

IT WAS THE NUMBERS ON A
PIECE OF PAPER THAT GAVE
ME MY VALUE. S. 18

”

TEEMA

ELÄVÄ JA RAKKAUDEN
TÄYTTÄMÄ JUMALASUHDE
ON VAIKUTTANUT PALJON
SIIHEN, MITÄ BENJAMIN PITÄÄ
ELÄMÄSSÄÄN MAHDOLLISENA. S.6

”

STUDMISS

”

DISCIPLE 22 IS COMING! S.22

arkki 4/2021

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri, taitto ja kansikuva **Ilkka Kontturi** Paino Euraprint Painos 4/2021 4600 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2021 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin. Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

BENJAMIN SANDELL

opettelee tykkäämään itsestään

Jumala iloitsee ihmisestä, kertoo Sefanjan kirja. Ristillä voi nähdä, kuinka suurta hänen rakkautensa on. Benjamin Sandell on tiennyt tämän kaiken lapsesta saakka. Ilon ja rakkauden vastaanottaminen ei kuitenkaan ole sama asia kuin tietäminen.

TEKSTI DANIELLE MIETTINEN | KUVAT ILKKA KONTTURI

Isä heiluttaa heipat Aamokselle (5) ja Ellalle (1,5) päiväkodin ovella, hyppää autoon ja ottaa suunnan kohti Pietarsaarta. **Benjamin Sandell** ja hänen vaimonsa, **Eva-Lina Sandell** muuttivat hiljattain Helsingistä Vaasaan, koska kokivat Jumalan johdattavan niin. Eva-Lina sai lihatalo Snellmannilta työn laatupäällikkönä ja on viihtynyt hyvin.

– Perhearki pyörii mukavasti ja puitteet ovat tuntu-neet annetuilta, Benjamin kertoo.

Hän on innostunut uusista haasteistaan Vaasan ja Pietarsaaren OPKOn opiskelijatyöntekijänä. Helsingin ruotsinkielisen Petrus-seurakunnan pastorin virkaa-kin hän hoitaa edelleen, tosin vain yhden päivän viikossa.

Nuorten kanssa tulee usein puhetta itsetuntoon, identiteettiin ja kutsumukseen liittyvistä asioista. Benjaminilla on näistä asioista tarina kerrottavanaan. Rukoilemme ensin, etteivät kauriit loiki ojista tielle, ja sitten hän saa puhua. Hands free – tietenkin.

VAKAVA PEILIKUVA

Sanotaan, että on onnellista saada syntyä ja kasvaa uskovassa kodissa. Niin onkin, mutta jos ollaan oikein uskovaisia, omistautumisella voi lasten kannalta olla myös varjonsa. Vanhemman mieli voi olla täynnä hengellisiä huolenaiheita ja kirkollista kiirettä.

Benjamin on kiitollinen siitä, että hän tiesi jo lapsena olevansa Jumalan luoma ja rakastama.

– Minulla oli aina tietoisuus, että elämällä on suuri merkitys.

Jumalasuhteesta puuttui kuitenkin elävyys ja ilo. Ei hän sitä osannut tällä tavalla sanoittaa, koska ei sel-laisista asioista puhuttu. Oikein uskomisen ja oikein eläminen olivat niitä asioita, joista hänellä oli sanoja. Peilistä katsoi vastaan totinen poika.

– Minäkuvani ei ollut paras mahdollinen.

Lukupäätä hänellä riitti, mutta sisäinen motivaatio puuttui. Kerran hän purki turhautumistaan vastusta-malla oppilaskunnan kokouksessa kahviautomaatin hankintaa lukiolle.

– Toiset oikein suuttuivat minulle, Benjamin muis-telee, nyt jo hiukan huvittuneena.

Seistessään ylioppilaskuvassa ruusut käsissään hä-nellä ei ollut aavistustakaan, mitä hän ryhtyisi lahjoil-laan tekemään. Isä ehdotti oikeustieteellistä tiedekun-taa ja osti pojalleen pääsykoekirjatkin.

Benjamin kiitti ja jäi tuijottamaan pinoä.

– Ajattelin, että ei siitäkään tulisi mitään. Minus-ta tuntui, että olin luisunut sivuun kaikesta, millä oli merkitystä.

KUNNON POIKA

Ulospäin asiat näyttivät olevan mallillaan. Koti oli opettanut hyvät vuorovaikutustaidot ja kauniit käy-töstavat.

– Sarkasmistani joku saattoi silti huomata, että en ollut onnellinen. En osannut elää syvässä suhteessa itseni, toisen ihmisen enkä Jumalan kanssa.

Usko merkitsi Benjaminille oikeaa tietoa ja oikean uskon puolustamista. Koulun väittelyissä hän puolus-ti terävästi kristillistä kantaa. Se oli helppoa, sillä hän tuns Raamatun hyvin, mistä hän on vanhemmilleen kiitollinen.

– Minussa oli tuhlaajapojan vanhemman veljen ka-pinaa, sillä totuus ilman rakkautta synnyttää vihaa. Suhde Jumalan kanssa oli vaikea, vaikka minulla oli valtava kaipuu läheisyyteen hänen kanssaan.

Jumala oli kuin kuuma peruna, jota Benjamin toi-saalta yritti lähestyä ja toisaalta pelkäsi: entä jos Ju-malan kohtaaminen johtaisi elämään, jota ei voikaan itse hallita?

Juuri niin tapahtui.

”

*Minkälainen ihminen
hänestä tulisi, jos hän
jatkaisi omaa älyn
johdattamaa tietään?*

JEESUSTELIJA JAKKARALLA

Armeijassa kerrottiin, että eräässä tu-
vassa punkkasi uskovaan mies, joka
oli noussut jakkaralle seisomaan ja sa-
nonut: *”Jos joku haluaa oppia tuntemaan
Jeesuksen, tervetuloa juttelemaan!”*

– Ajattelin, että tuohon kaveriin haluan
ehdottomasti tutustua.

Benjamin hakeutui keskustelemaan
varusmiehen kanssa ja huomasi, että
tämä ei ollut vain rohkea, vaan myös
täynnä iloa. Hänen perustelunsa asioille
eivät olleet aina viimeisen päälle teräviä,
mutta Benjamin kuuli hänen puhuvan Ju-
malasta sellaisella lämmöllä, että hänen
oli pakko katsoa itseään uusin silmin.
Minkälainen ihminen hänestä tulisi, jos
hän jatkaisi omaa älyn johdattamaa tie-
tään? Uuden ystävän ilo herätti kateut-
ta, mutta pahaksi leimattua tunnetta oli
vaikea hyväksyä itsessään. Niinpä kateus
kääntyi ärtymykseksi.

Benjaminin mieleen nousi lukiossa
toiminut aktiivinen kristittyjen ryhmä.
Niillä ”hihhuilla” oli ollut jotain saman-

laista iloa ja innokkuutta, mutta hän oli
ollut liian ylpeä osallistuakseen sellai-
seen. Jeesuksen tuhlajapoikakertomuk-
sesta alkoi nousta esille uusia sävyjä.

– Vanhemmalla veljellä oli ristiriitai-
nen suhde isään. Toisaalta hän rakasti
tätä ja toisaalta vihasi. Me ihmiset olem-
me taitavia tekemään suhteista vaikeita,
vaikka kaipaamme kaikki läheisyyttä.

PYRSTÖLLÄÄN LATTIALLA

Uudenmaan prikaatissa toimi vapaaeh-
toinen kristillinen ryhmä, joka järjesti
vapaa-ajan tilaisuuksia ja vierailuita.
Benjamin osallistui niihin ja näki sisin-
tään kovertavan tyhjyyden koko ajan
selvemmin. Eräässä rukoustilanteessa
esirukoilija näki Benjaminin puolesta
rukouksessaan kuvan muurista, jonka hän
oli rakentanut itsensä ja Jumalan väliin.

– Esirukoilija sanoi, että Jumala haluaa
murtaa sen muurin. Tämä kolahti syvälle.

Uudenvuodenaattona Benjamin us-
kaltautui mukaan ruotsinkielisten va-
paakirkollisten leirille, jossa oli aiheena

Pyhällä Hengellä täyttyminen. Saarnaaja
kutsui eteen kaikki, jotka halusivat täyt-
tyä Pyhällä Hengellä.

– En ollut koskaan kuullut, mitä se voi-
si tarkoittaa. Menin kuitenkin eteen.

Benjamin putosi lattialle ja hänen
sydämeensä alkoi virrata ihmeellistä,
ennen kokemattomaa rakkautta. Myö-
hemmin hän on ajatellut tapahtumaa
Roomalaiskirjeen valossa. Siellä on lu-
vattu, että Jumalan rakkaus on vuodatet-
tu meidän sydämiimme Pyhän Hengen
kautta (Room. 5:5). Hengellisestä totuu-
desta tuli koettua todellisuutta.

– Tämä kokemus muutti koko elämäni.
Nyt en vain tiennyt, että Jumala rakastaa
minua ja elämälläni on merkitystä. Mi-
nusta myös tuntui siltä!

Monta kuukautta Benjamin hiihteli
pilvissä ja oli niin iloinen, että hänen oli
vaikea olla purskahtamatta nauramaan.
Ympärillä elävät ihmiset huomasivat hy-
myn lisäksi arkista muutosta.

– Minä jopa tyhjensin vapaaehtoisesti
tiskikoneen!

Näe itsesi Jumalan silmin

Tunnetko arvosi? Lue poimintoja OPKOn julkaisemasta 3T-kirjasta.

Raamatun luomiskertomuksessa kuvataan kauniisti ihmisen arvoa. Sen jälkeen, kun Jumala oli luonut kuun ja tähdet, tultiin luomistyön kliimaksiin – ihmisen luomiseen. Ihminen on Jumalan luomistyön kruununjalokivi. – – Luomisen aamussa saamamme syvin kutsumus elää rakastettuna ihmisenä ja Jumalan ainutlaatuisena kuvana ei ole muuttunut mihinkään. Jumalalla on hyvä tahto jokaista ihmistä kohtaan, ja hän tahtoo käyttää jokaista meitä rakentamaan maailmaa, jossa vallitsee rakkaus, oikeudenmukaisuus ja rauha.

Raamattu antaa realistisen kuvan elämästä. Uskova ihminen on samanaikaisesti sekä syntinen että vanhurskas (simul iustus et peccator) (Room. 3:23,26). – – Itsensä rakastaminen syntisenä ja keskeneräisenä on mahdollista sen kautta, että ihminen näkee itsensä sellaisena kuin Jumala hänet näkee: hyväksyttynä, rakastettuna ja ainutlaatuisena kaikesta rikkinäisyydestä huolimatta.

Kristityn kasvu on samanaikaisesti oman turmeltuneisuutensa

ymmärtämistä ja juurtumista Kristuksen armoon ja rakkauteen. Uusi ja vanha ihminen tahtovat usein eri asioita. Taistelu hyvän ja pahan – vanhan ja uuden ihmisen – välillä jatkuu loppuun asti (Gal. 5:16–25). Kannamme sisällämme ristiriitaisuuksia koko elämämme ajan. Taisteluista, kompuroinnista ja lankeemuksista huolimatta kristityn syvin identiteetti ei ole syntyisyys, vaan se, että hän on armahdettu ja rakastettu syntinen. Takapenkillä on aina matkustaja, vanha ihminen (Room. 7:15–25), mutta pidä huolta siitä, ettei se pääse ohjauspyörän taakse.

Ihmisellä on joka päivä mahdollisuus luoda uusia merkityksiä ja katsoa elämänsä tarinaa Jumalan silmin. Raamattu kertoo meille, miten syntiinlangennut ihminen voi päästä jälleen Luojaansa yhteyteen ja löytää itsensä. Identiteettimme perusta on se, että olemme rakastettuja Jumalan lapsia. Koska elämme armoliitossa, jonka merkeinä ovat armonvälineet, Sana, kaste ja ehtoollinen, meidän ei tule milloinkaan epäillä olemuksemme ydintä. Olet Jumalan rakas lapsi.

*Tilaa 3T joululahjahintaan.
Lisätiedot takakannesta.*

HÄPEÄSTÄ LUOTTAMUKSEEN

Benjamin puhuu ihmisestä vuotavana astiana, joka tarvitsee Pyhällä Hengellä täyttymistä aina uudelleen. Onneksi Jumala on koko ajan valmis puhumaan rakkauttaan, täyttämään ilollaan ja vakuuttamaan lujasta kalliosta jalkojemme alla.

Vähitellen rakkaus on juurtunut uudeksi identiteetiksi ja uudenlaiseksi tavaksi kohdata ihmiset sydämeltä sydämelle, ei vain ajatuksesta ajatukseen.

– Jos Jumala todella pitää minusta niin paljon kuin Raamattu vakuuttaa, minäkin saan pitää itsestäni.

Elävä ja rakkauden täyttämä jumala-suhde on vaikuttanut paljon siihen, mitä Benjamin pitää elämässään mahdollisena. Epäonnistumisen pelko on vähän helpottanut ja itseluottamus alkanut kasvaa.

Benjamin ei oikein meinaa pysyä na-
hoissaan kertoessaan, miten koko elämä

”

*Benjamin puhuu
ihmisestä vuotavana
astiana, joka tarvitsee
Pyhällä Hengellä
täyttymistä aina
uudelleen.*

on saanut uudet värit. Itsestä pitäminen on tehnyt hänestä myös armollisemman toisia kohtaan, eikä hän enää koe olevansa vastuussa koko maailman asioista. Kiusauksiakaan hän ei häpeä niin paljon kuin ennen.

– Kaikki asiat löytävät paikkansa Juma-

lan suunnitelmassa. Voin olla kiitollinen jokaisesta elämänalueesta, vaikka kamppailua riittää.

KIRKKOKIN VOI KUKOISTAA

Kokemus radikaalista muutoksesta on saanut Benjaminin katsomaan toiveikkaista muiden ihmisten lisäksi myös kirkkoa. Hän on synnyttänyt suomen-ruotsalaiseen nuoreen seurakunta-elämään Transform-koulutuksen, joka tähtää opetuslapsena kasvamiseen ja seurakunnan uudistumiseen.

Anglikaanikirkon kuvioissa Sheffieldissä hän näki omin silmin sen, minkä moni muukin on sanonut ääneen. Jumala toimii suhteiden kautta, ja siksi kirkon suuri kysymys on luoda yhteisöjä, joissa ihmiset voivat elää kokonaisvaltaista elämää itsensä, lähimmäistensä ja Jumalan kanssa. Kun tämä toteutuu, ihmisiä alkaa tulla uskonon. ●

Edith Kortekangas opiskelijatyöntekijäksi ruotsinkieliseen työhön Helsingissä

Sosiaalityötä Helsingin yliopistossa opiskeleva **Edith Kortekangas**, 27, on valittu Helsingin ruotsinkieliseen työhön. Hän on työskennellyt aiemmin muun muassa vanhusten parissa ja kaupan alalla.

Edith kertoo odottavansa innolla, että pääsee tekemään työtä opiskelijoiden parissa yhdessä vastuutiimin kanssa. Hän iloitsee nuorten kaipuusta kuulla Jeesuksesta ja avoimesta ilmapiiristä hengellisiä asioita kohtaan. Erityisesti hänen näkynään on tukea opiskelijoiden kasvua Kristuksen tuntemisessa.

– Haluan olla mukana varustamassa nuoria aikuisia identiteetissään Jumalan lapsina, niin että he voivat viedä Jeesuksen rakkautta eteenpäin ja että sydämiä saisi syttyä Jeesukselle.

Helsingin ruotsinkielisen opiskelijatyöntekijän työosuus on 30-prosenttinen.

Liity Helsingfors Studentmissionenin ja Edithin kannatusrenkaaseen lähettämällä viesti osoitteeseen opko@opko.fi.

Maanmuuttajien seuraava koulutus käynnistyy tulevana syksynä

Maanmuuttajat-johtamiskoulun pilottivalmennus käynnistyi syyskuussa 15 opiskelijan voimin Perheniemen evankelisessa opistossa Iitissä. Koulutukseen osallistuu mm. opiskelijatyöntekijöitä, lähetysjärjestöjen johtavia vastuunkantajia, yrittäjiä ja opiskelijoita. Puolentoista vuoden mittainen monimuotokoulutus sisältää 12 lähijakson lisäksi monipuolista etätyöskentelyä yksin ja kasvuryhmissä. Lähijaksoissa vierailee johtamisen huippuammattilaisia ympäri maailmaa. Syyskuun ulkomaalainen vieras oli **Johan Horn** Etelä-Afrikasta. Horn on toiminut toistakymmentä vuotta kansainvälisen johtajakoulutuksen Alictin johtajana Wellingtonissa.

– Olen iloinut koulutuksen hyvästä lähdöstä ja opiskelijoilta saadusta positiivisesta palautteesta. Vaikuttaa siltä, että osallistujat ovat saaneet elämänsä tärkeitä rakennuspalikoita, kiittelee OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettinen**.

OPKO järjestää kutsumus pohjaisen johtajuuskoulutuksen yhteistyössä Perheniemen evankelisen opiston ja Lähetysyhdistys Kylvään kanssa. Seuraava koulutus käynnistyy syyskuussa 2022. Katso lisätiedot: maanmuuttajat.fi.

Enä-Sepässä valmistaudutaan energiaremonttiin

OPKOn omistamassa leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepässä on edessä mittava remontti: kolmessa suurimmassa rakennuksessa siirrytään maalämpöön.

Tulevaisuudessa sekä rakennukset että vesi lämpiävät päästöttömällä maalämmöllä. Hanke on taloudellisesti harkittu ja kannattava investointi. Lisäksi se on ympäristöteko, koska tällä hetkellä kaikki Enä-Sepän energia tulee suorasta sähköstä ja polttoöljystä.

Leiri- ja kurssikeskus on merkittävä paikka OPKOLLE. Se hankittiin vuonna 2003, jonka jälkeen se on palvellut lukuisten leirien ja tapahtumien pitopaikkana.

Energiaremontti on tarkoitus mahdollistaa erikoiskeräyksellä, joka aloitetaan alkuvuodesta 2022.

OPKOn ja Kylvään yhteinen Joulujuhla Enä-Sepässä

Tervetuloa Enä-Seppään Vihtiin järjestöjemme yhteiseen joulujuhlaan la 18.12. klo 14–18.

Joulujuhlassa on ohjelmaa koko perheelle. Mukana kylvään lähetysjohtaja **Jukka Kääriäinen** ja OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettinen** ja musiikissa **Olli Lehmonen & Co.**

Joulujuhlaan voit osallistua myös striimin kautta. Jouluaateria 20 e/aik.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: opko.fi

Veritas Forumin Youtuben tilaajamäärä kasvussa

Syyskaudella olemme pitäneet jo kolme hybridifoorumia, jotka ovat mahdollistaneet osallistumisen liveinä ja etänä. Voit käydä kuuntelemaan tallenteet Youtube-kanavaltamme: youtube.com/VeritasForum-Finland. Vuoden sisällä kanavamme tilaajamäärä on kasvanut 60%.

Syksyn foorumit käsitelivät hyvää elämää, Jumalan todistamista järjen avulla ja elämän mahdollisuutta avaruudessa.

Jyväskylän foorumi käsiteli Jumalan olemassaolon todisteista, tarkemmin sanottuna ontologista argumenttia. Filosofian professori **Jari Kaukua** (vas.) puhui filosofi **Ibn Sinan** jumaltodistuksesta, jonka vakuuttavuuden hän myönsi "vaivaavan". Teologian tohtori **Dan-Johan Eklund** (oik.) puhui mm. **Anselm Canterburylaisen** ontologisesta argumentista ja **Alvin Plantingan** modaaliontologisesta argumentista. Keskustelua moderoi filosofian väitöskirjatutkija **Heta Mattila**.

TARTU LOISTAVAAN TILAISUUTEEN

Aloita Raamatun lukeminen Hetkisen matkassa.
Starttaamme Raamatun alusta 1.1.2022.

*Alussa
oli
Sana*

HETKINEN on raamatunlukulehti.
Joka päivälle on lukukohta ja opetus.
Voi lukea lehtenä tai verkossa.

HETKINEN 4 nroa/vuosi
kestotilaus 25 €, vuositilaus 28 €
tilaukset@rll.fi, p. 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

Lue lisää ja tilaa www.rll.fi
RAAMATUNLUKUJAIN LIITTO

Jätä kestävä perintö

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana. Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

Uusi Tie

KRISTILLINEN VIIKKOLEHTI

TILAA
Uusi Tie
OPISKELIJA-
HINTAAN
50€ / v.

TILAUKSET: Puh. 034 246 2205, uusitie@jaicom.com

VERKOSSA: uusitie.com/tilauspalvelu

Peruskoulun oppikirjat välittävät myyttistä käsitystä tieteen ja uskonnon sodasta

Osa tieteen ja uskonnon konfliktimyytin yleisyydestä johtuu siitä, että sitä opetetaan koulukirjoissa.

Kuinka hyvin peruskoulun historian oppikirjat ovat karttalla tieteen ja uskonnon suhteen tutkimuksesta? Eivät kovin hyvin, käy ilmi **Veritas Forum** -koordinaattori **Miikka Niirasen** suorittamasta pistokokeesta, joka julkaistiin *Areiopagi.fi*-verkkolehdessä kahdessa osassa 19.–20.10. Selvitys keskittyi erityisesti suomalaisissa kouluissa käytössä oleviin viidennen ja kuudennen luokan historian oppikirjoihin.

Käytännössä kaikki käsitellyt historian oppikirjat maalaavat jollain tapaa vastakkainasettelua ”järjen ja luonnollisten selitysten” sekä ”jumalten ja uskomusten” välille. Tämä näkyy aina antiikin filosofiasista keskiajan halki uudempaan aikaan saakka. Eräässä oppikirjassa esimerkiksi kuvataan, kuinka tieteellinen tieto lisääntyi vähitellen, vaikka kirkko yritti estää tutkimusta ja maalataan kuvaa, jossa ”*inkvisiittorit vainosivat ja kiduttivat tiedemiehiä sekä pitivät luetteloa kielletystä tieteellisestä kirjallisuudesta, jota pidettiin Raamatun totuuden vastaisena.*”

Oppikirjoista onneksi myös puuttuu joitakin yleisiä myyttejä, kuten ajatus siitä, että keskiajalla olisi uskottu litteään maahan. Tieteenhistorioitsijat pitävät kuitenkin käsityksiä uskonnon ja tieteen historiallisesta sodasta sekä pimeästä keskiajasta yleisesti myytteinä.

Areiopagin päätoimittaja, dosentti **Rope Kojonen** kommentoi asiaa Twitterissä:

– Tiedebarometrin 2019 mukaan jopa 42% suomalaisista uskoo, että ”*tieteeseen perustuvan maailmankuvan*” ja uskonnon välillä on ristiriita. Voisiko taustalla olla uskon ja tieteen historiallista suhdetta koskevien myyttien laaja levinneisyys, joka tässäkin jutussa näkyy?

Selvityksen tehnyt Miikka Niiranen puolestaan painottaa, että

yksittäisten virheiden lisäksi tulee kiinnittää huomiota myös näkökulmaan, josta kaikkea historiaa kirjoitetaan.

– Jos esimerkiksi Galilein tapaus selostettaisiin kirjoissa sinänsä tarkasti, ongelmaksi jäisi edelleen kristillisen kirkon ja tieteen pitkäaikaisen positiivisen suhteen ohittaminen. Jos oppilaalle jää mieleen aihepiiristä vain Galilein draama, ei kokonaiskuva pidä paikkaansa.

Niirasen mukaan riittäisä poikkeusta on käytetty tällöin väärin edustavana tapauksena kaiken kattavasta konfliktista.

– Todellisista, mutta verrattain harvalukuisista konflikteista huolimatta rauhanomainen rinnakkaiselo oli ja on arkea.

Kirjoitus on iskenyt johonkin hermoon, sillä oppikirjaselvitys on Niirasen mukaan ollut Areiopagin syksyn luetuin juttu. Kustantamoista Otava ja Edukustannus ovat ilmoittaneet tarkastelevansa kirjojen sisältöä juttujen johdosta.

Arkin toimitus

Miikka Niiranen, kuinka hyvin tieteestä ja uskonnosta kerrotaan kokonaisuutena tarkastelemissasi historian oppikirjoissa?

– Mielestäni enemmän aiheesta kerrotaan väärin kuin oikein. Toki tämä on väistämättä yleistys, sillä jotkut kirjat suoriutuivat paremmin kuin toiset. Painotan, että kirjat kertovat silti historian pääpiirteet oikein eikä minulla ole huomauttamista muista alueista, joiden asiantuntija on ole.

Mistä arvelet myyttien runsauden johtuvan?

– Vaikea sanoa tyhjentyvästi, mutta suopein tulkinta kirjojen kirjoittajien osalta lienee, että me olemme kaikki imeneet nämä käsitykset oman ai-

kamme kouluopetuksesta ja populaarikulttuurista.

Mistä myytit ovat alun perin peräisin, jos eivät todellista historiasta?

– Monesta lähteestä. Valistuksen kirkon- ja uskonnon-vastaisen haaran aatemaailman perintö on yksi. Toisaalta protestanttisen antikatalisen mustamaalauksen tiedetään synnyttäneen myytin inkvisitiosta. 1800-luvun lopulla kaksi kirjailijaa, **Andrew Dickson White** ja John **William Draper** kirjoittivat vaikutusvaltaiset propagandistiset teokset osin henkilökohtaisista ja tiedepoliittisista syistä.

Aatteellinen maaperä oli tuolloin otollinen kirjojen sanomalle.

Arkin toimitus

KUVA: ILKKA KONTTURI

Testaa, millainen kuluttaja olet

”

***Oletko hedonistinen
laadun arvostaja,
luomakuntaa sylei-
levä luonnonlapsi
vai kosmopoliitti
trendsetter?***

Monilla pankeilla on käytössä erilaisia työkaluja kulutuksen seurantaan. Ostoksia voi vaikkapa kategorisoida ja saada yhteenvetoon, paljonko käyttää matkustamiseen, ruokaan tai viihteeseen. Näin voi saada hyvin apua elämän ja rahankäytön järjeistämiseen, mutta palvelu palvelee myös nykyaikaista itseidentifioijaa. Oletko hedonistinen laadun arvostaja, luomakuntaa syleilevä luonnonlapsi vai kosmopoliitti trendsetter? Kuka ansaitsee panostuksesi?

Olemmeko sitä, mitä ostamme?

Rahalla on helppo näyttää todeksi sitä, mitä todella arvostaa. *”Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.” (Matt.6:21)* Entä jos se toimisikin myös toisin päin: Missä sydämesi on, siellä lompakko-si voisi olla, vaikka käyttäisitkin käsilaukkua eikä povitaskua.

Onnistui lompakonhallinta miten tahansa, se, mitä ostamme, arvostamme tai viestimme ei ikinä ole se, mitä olemme. Olemme Isän Jumalan rakkau-

dessaan luomia ja lunastettuja lapsia, ja siitä käsin saamme haeskella paitsi identiteettiämme, myös parasta sijaintipaikkaa lompakolle.

Sydämellisesti kiitoksia teille, jotka olette halunneet avata lompakkonne myös Jumalan valtakunnalle! Te olette olleet korvaamattomia Jumalan välillä kappaleina niin, että OPKO on voinut olla julistamassa ilosanomaa rakastavasta Luojasta ja Lunastajasta nuorille.

Tiina Oinonen
talous- ja hallintopäällikkö

TUE TYÖTÄMME

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

FI10 8000 1301 0446 09
(BIC DABAFIHH)

Viitteet

Yleinen tuki

mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö

Yleinen tuki koululaistyyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö

Valtakunnallinen 2040
Helsingin seutu 2118
Joensuu 2257
Jyväskylä 2121
Kuopio 2147
Lahti 2228
Oulu 2163
Pori 2189
Rovaniemi 2244
Tampere 2202
Turku 2215

Svenska verksamheten

Yleinen 9108
Helsingfors 910815
Jakobstad 910857
Vasa 910831
Åbo 910825

Muut

Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö:

Toimisto, talous, tiedotus 2011
Enä-Seppä 3269

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelijaja Koululaislähetys ry:lle 8.12.2020 rahankeräysluvan RA/2020/1574. Lupa on voimassa 1.1.2021 alkaen. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään OPKOn aatteellisen tarkoituksen mukaisesti toteutettaviin kaikille avoimien opiskelijaja nuorteniltojen, yleisöluentojen, lukupiirien, pienryhmien, kerhojen, leirien, retkien ja koulutustapahtumien järjestämiseen, viestintään mediassa (mm. tapahtumatiedottaminen ja aatteellista tarkoitusta palveleva sisältö), nuorten henkilökohtaiseen tukeen ja valmennukseen (mm. keskusteluapu ja vapaaehtoistyöhön valmentaminen) sekä yleishyödyllisen toiminnan varustamiseen ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Identiteetti on lahja

Ihmiset määrittelevät itsensä ja identiteettinsä monilla tavoilla. Kristityn ei kuitenkaan tarvitse keksiä eikä luoda itseään, vaan hän saa identiteettinsä lahjaksi Jumalalta.

TEKSTI **TONI MÄKELÄ** | HELSINGIN OPISKELIJATYÖNTEKIJÄ

VIITTEET:

- 1: Fil. 3:4-7
- 2: Fil. 3:7-8
- 3: Gal. 3:26
- 4: Joh. 3:3-5
- 5: Fil. 3:20
- 6: 1. Joh. 3:1

”Kuka sinä olet?” Kun joku kysyy tätä sinulta, mitä vastaat? Luultavasti aloitat kertomalla nimesi, mutta mitä tulee sen jälkeen? Vastaus kertoo jotain sinusta. Se voi kertoa siitä, mitä tahdot jakaa itsestäsi. Toisaalta se voi kertoa myös siitä, millaisten asioiden kautta määrittelet itsesi. Moni määrittelee itsensä perhesuhteen, työn, harrastuksen tai jonkin saavutuksen perusteella. Mikä sinut määrittelee? Mikä on identiteettisi perusta?

Päädymme helposti määrittelemään itsemme ja toisemme tekojen tai saavutusten perusteella. Raamatusta käy kuitenkin ilmi, että tämä on maailmallinen tapa määritellä ihmisen identiteetti. Esimerkiksi fariseukset olivat uskonnollisia ihmisiä, jotka määrittelivät ihmiset heidän tekojensa perusteella.

Apostoli Paavali kirjoitti elämästään ennen kristityksi kääntymistään seuraavasti: *”Minä jos kukaan voisin luottaa siihen mitä minulla on ollut. Minut on kahdeksantena päivänä ympärileikattu, olen syntyperäinen israeliläinen, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista vanhemmista. Lain noudattajana olin fariseus, intoni ja kiivauteni osoitin vainoamalla seurakuntaa, lakiin perustuva vanhurskauteni oli moitteeton.”*¹

KEVYITÄ ANKKUREITA

Paavali luettelee erilaisia maallisia asioita, joihin hän voisi ripustaa identiteettinsä. Hän mainitsee muun muassa kuulumisen tiettyyn ihmisryhmään, kan-

sallisuuden, perhetaustan ja uskonnollisen intohimon. Tänä päivänä tuohon listaukseen voisi lisätä monia asioita, joihin ihminen saattaa ankkuroitua. Oman identiteettinsä voi perustaa oikeastaan mihin vaan. Itse määritelty identiteetti on kuitenkin heikolla pohjalla. Tekojemme varassa emme kestä elämän myrskyjä ja tiukassa paikassa ymmärrys

Meitä ei ylipäättään kutsuta määrittelemään identiteettiämme itse, sillä meidän todellinen identiteettimme ei ole tästä maailmasta.

omasta tai toisten arvosta saattaa kadota lähes kokonaan.

Paavali kuitenkin kirjoittaa heti saavutuslistansa perään, miten *”olen heittänyt kaiken roskana pois, jotta voittaisin omakseni Kristuksen ja jotta kävisi ilmi, että kuulun hänelle. Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo.”*²

Paavali siis kertoo, miten hänen asemansa ei perustu omiin määritelmiin tai saavutuksiin, vaan se on saatu Kristukselta. Kristittyinä meitä ei siis kut-

suta määrittelemään identiteettiämme tekojen, saavutusten tai muun vastaavan perusteella. Meitä ei ylipäättään kutsuta määrittelemään identiteettiämme itse, sillä meidän todellinen identiteettimme ei ole tästä maailmasta. Kristityn identiteetti on Kristuksessa ja saadaan annettuna.

LAPSIA JA KANSALAISIA

Merkittävä osa kristityn identiteettiä on Jumalan lapsen asema, sillä *”Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen.”*³ Tuo identiteetti saadaan lahjana uudestisyntymisen kautta. Jeesuksen keskustelu Nikodemoksen kanssa kertoo tästä paljon:

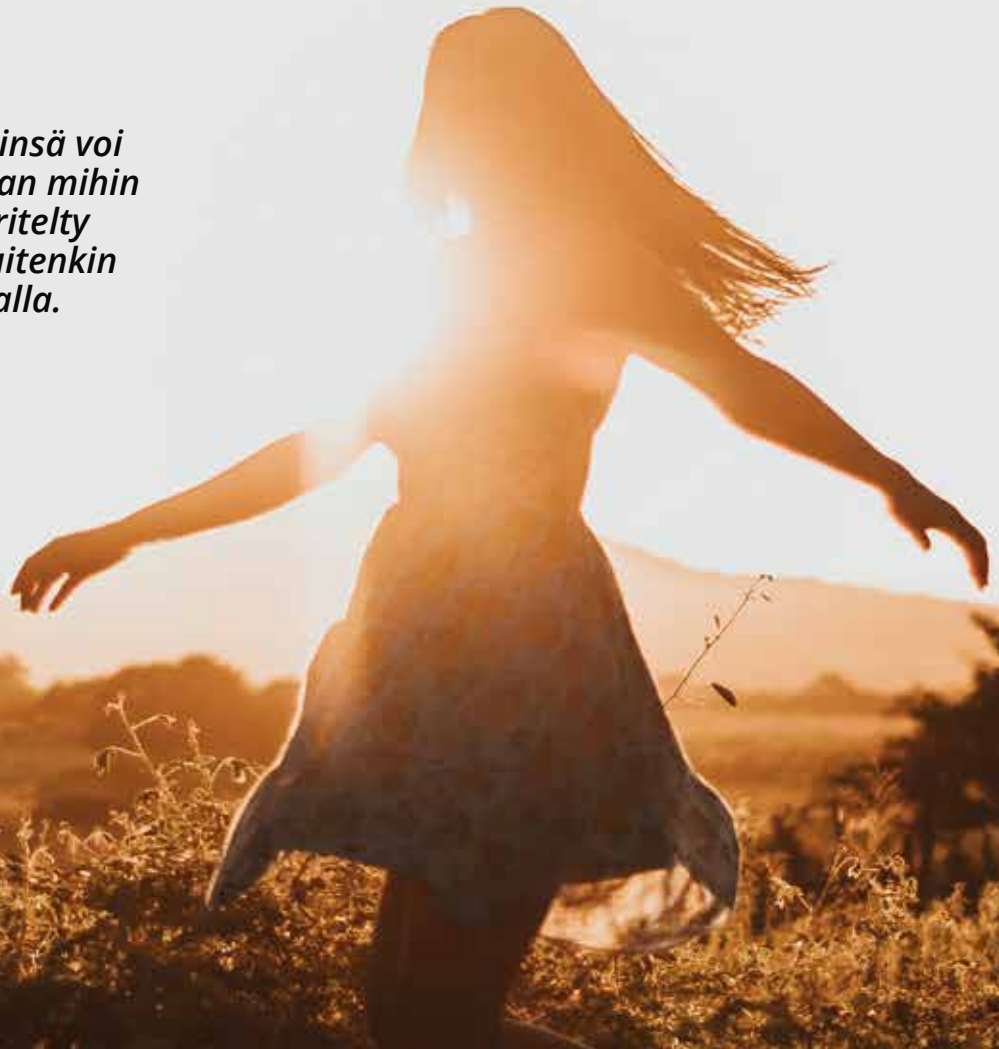
*”Jeesus vastasi hänelle: »Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa.» Nikodemos kysyi: »Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran?» Jeesus vastasi: »Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan.»*⁴

Kristityt ovat uudestisyntyneet Jumalan lapsiksi, hänen valtakuntansa kansalaisiksi. Sen myötä perimmäinen identiteettimme on taivaallinen. Kristittyinä *”meillä on yhdyskuntamme taivaissa”*⁵ Kristuksessa *”me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme.”*⁶

Kysytäänpä siis uudestaan: Kuka sinä olet? ●

”

Oman identiteettinsä voi perustaa oikeastaan mihin vaan. Itse määritelty identiteetti on kuitenkin heikolla pohjalla.

Pitääkö Jumala minusta?

Olet luultavasti kuullut, että Jumala rakastaa sinua. Ja mikäli et ole, niin nyt on korkea aika kuulla se. Toinen kysymys onkin, mitä se oikeastaan tarkoittaa. Onko Jumalan rakkaus siinä, että hän nipin napin tempaa sinut pois kadotuksesta? Vai voisiko kaikkivaltias ja täydellinen Isä oikeasti myös tykätä sinusta omana lapsenaan ja olla mieltynyt sinuun?

Päädymme helposti ajattelemaan, että pelastuksessa on kyse pelkästään Jumalan vihan välttämisestä. Raamatun viesti on kuitenkin se, että Kristuksessa Jumala *sekä* pelastaa meidät vihalta *että* aidosti tykkää lapsistaan ja on mieltynyt

meihin. Hän rakastaa meitä.

Jos tämä tuntuu vaikealta, suosittelen mietiskelemään kahta raamatunkohtaa. Ensimmäinen on Tuhlaajapoikaveritus Luukkaan evankeliumin 15. luvussa. Sitä on hyvä tutkia tarkasti ja antaa Sanan upota syvälle. Toinen raamatunkohta, jota kannattaa pohdiskella, löytyy Sefanjan kirjasta: *Herra, Jumalasi, on sinun kanssasi, hän on voimallinen, hän auttaa. Sinä olet hänen ilonsa, rakkaudessaan hän tekee sinut uudeksi, hän iloitsee, hän riemuitsee sinusta.* (Sef. 3:17). ●

Toni Mäkelä

Do you see yourself through the eyes of God?

When I was in high school good grades were a big issue for many of my classmates. Even though it sometimes was hard for me to admit, it was for me too. I felt like I was a failure when I didn't get the grades I wanted to. It was so bad that I even cheated on a test to get a better grade once. When I think back to that time now, there is no doubt that I found my value in my grades. It was the numbers on a piece of paper that gave me my value.

When I later moved to a new city, I made sure I was active in a lot of different things. I wanted to be recognized by people. I started to get influence and started to achieve things. It was very fun and I got a lot of good experience. Many of the activities were connected to my Christian network and it was one way for me to serve the church. Some people knew me for only some of my achievements. When I realised that I had to stop and look at myself in the mirror and ask: *"Am I letting my achievements identify who I am, is it my accomplishments that give me my value?"*

I often end up talking with the people that I haven't met earlier – conversation often goes toward religious issues. My goal is never to talk them into being Chris-

”

My goal is never to talk them into being Christian.

tian. But I will always try to tell them that God values them so very much. I've noticed that many find their value in what others say about them, but humans' opinions don't even come close to the opinion that God has of you.

The Bible tells us that people also had opinions on Jesus and who he was. In Matthew chapter 16 verse 13 Jesus specifically asks his disciples who people say he is. The disciples tell him that some think he is a great prophet etc. Then he goes on and asks them who they think he is? The disciple Peter then speaks up and answers: *"You are the Messiah, the Son of the living God."*

Other people have opinions on us, some of them might be right and some of them might be wrong. The question is, do we find our value in their opinions? Jesus finds his identity in being *"the Son of the living God"*. That was where he found his value, in the relationship he had with his Father. Jesus wants to invite you into this relationship. He wants you to find your value in who he says you are. To know yourself is to know more and more of who God says you are.

Daniel Munk Piittala-Jensen

Intern at Communications and Media of OPKO.

PICTURE: ILKKA KONTTURI

Apologiaa kuolemasta

Jokainen ihminen tietoisesti tai tiedostamattaan haaveilee ja tavoittelee ikuista elämää. Kuitenkin olemme sidottuja kuoleman väistämättömyyteen. Apologiassa kannattaisi tämän vuoksi puhua enemmän kuolemasta. Kuolema asettaa eteemme kysymyksen, mikä on ihmisen lopullinen päämäärä. Onko meistä tarkoitus tulla puhtaasti hengellisiä olen- toja vai olemmeko pelkkää materiaa, joka lakkaa olemasta kuole- man hetkellä?

Jos tätä pohditaan ilman Jumalan ilmoitusta, meillä on käytän- nössä kaksi vaihtoehtoa: materialismi tai gnostilaisuus. Materia- lismi näkee, että ihmiselämällä ei ole materiaalsen todellisuuden ylittävää merkitystä. Tämä näkemys käytännössä minimoi elämän tarkoituksen. Jos kaikki on vain materian liikettä, joka kuolemassa loppuu, mikä merkitys on ihmisen elämällä?

Sille päinvastainen vaihtoehto on gnostilaisuus, joka oli varhainen harhaoppi. Sen mukaan ruumis on paha ja sielu on hyvä. Ihmisen tarkoitus on vapautua ruumiista ja tulla puhtaasti henkiseksi olennoiksi. Viimeistään kuolema vapauttaa ihmisen ruumiillisista kärsimyksistä ja ajallisista illuusioista. Gnostilaisuuden ongelma on, että se ei ota huomioon sitä, että ruumis on hyvä asia ja olennainen osa meitä.

Kolmas vaihtoehto on erilaiset jälleensyntymisteoriat, joiden mukaan sielu ruumiin kuollessa vaihtaa aina asuinsijaansa uuteen ruumiiseen. Tässä näkemyksessä vaikeutena on, että ei ole enää persoonallista jatkuvuutta jälleensyntyneiden olentojen välillä. Ihmisen persoona nähdään sielun irrallisena tai sattumanvaraisena osana. Todellisuudessa sielu on läpikohtaisin persoonallinen, koska siihen liittyy järki ja tahto eli keskeiset persoonallisuutemme osat. Kehittyntä persoonaa ei siksi voi jokaisen jälleensyntymän hetkenä tuhota ja muotoilla uudestaan.

Lisäksi ihminen koostuu ruumiista ja sielusta eikä pel- kästään sielusta. Ihminen ei ole enää sama persoona, jos sielu on jossakin toisessa ruumiissa. Jos sielu on kuolematon ja tarkoitettu ruumiin kanssa yhteen, sielun täytyy ruumiillistua sillä tavoin, että se muodostaa uudelleen alkuperäisen per- soonan.

TANELI TÖRÖLÄ

Siksi vain kristinuskon opetus ruumiin ylösnousemuksesta antaa vastauksen materialismille, gnostilaisuudelle ja jälleensyn- tymä-opetuksille. Ihmisen lopullinen päämäärä löytyy siis ruumiin ylösnousemuksesta. Sielumme on tarkoitettu jälleen yhdistymään ruumiiseen kuoleman jälkeen. Tämä on mahdollista vain, jos Ju- mala luo maailman uudestaan herättämällä kuolleet ja antamalla heille uudet ylösnousemusruumiit.

Jos Kristus on todella noussut kuolleista ja hänellä on kirkastunut ruumis, joka ei enää kuole, seuraa siitä lupaus yleisestä ylösnouse- muksesta koko ihmiskunnalle. Meillä on siis kristittyinä kuoleman ongelmaan ainutlaatuinen toivo. Emme odota pelkästään Jumalan hengellistä kohtaamista, vaan ruumiin ja sielun uudenlaista yhdis- tämistä ylösnousemuksessa.

Santeri Marjokorpi

Kirjoittaja on Suomen teologisen instituutin pääsihteeri ja Perusta -lehden päätoimittaja.

Att vara del av det som Gud gör

Det är lätt att hitta orsak att bli missmodig när man ser på det andliga läget i Finland. Färre hör till kyrkan än tidigare och av de som är med säger allt fler att de inte tror som kyrkan lär. Ensamheten och det psykiska illamåendet tilltar i alla åldersgrupper. Listan över vår tids utmaningar kunde göras lång.

Bland de som följer Jesus så finns det också något av en rådlöshet som genomsyrar många församlingar just nu. En ovisshet om vad man ska göra. En del fortsätter som förr med små justeringar, andra tar upp kampen mot sekulariseringens effekter, andra assimileras in i tidsandan och blir långt som samhället runt omkring. Självklart finns det andra sätt att förhålla sig, men jag nämner de här eftersom de är vanliga och har en sak gemensam: alla utgår ifrån en fortsatt nedförsbacke för Guds rike i vårt land, hur de än beskriver läget, från tanken om att det 'stora avfallet är här' till att 'kyrkan måste följa med sin tid.'

När berättelserna börjar låta så här är det bra att ta ett steg tillbaka och fråga: Vad gör Gud i allt det här? Är Gud överraskad av det som sker? Är han rådlös? Togs han på sängen av sekulariseringen som svepte över vårt land? Det krävs inte många sekunder för att inse att svaret på alla frågor är nej. Gud är inte överraskad av det som händer idag. Som Jesus säger så är vår Fader alltid verksam. Och i sitt sätt att verka så tillåter Gud det som sker idag för att det är en del av Hans plan.

Personligen har jag hittat mycket uppmuntran i berättelsen om Elia i 1 Kung 19. Elia levde under en tid då människors hjärtan var bortvända från Gud och

”

När berättelserna börjar låta så här är det bra att ta ett steg tillbaka och fråga: Vad gör Gud i allt det här? Är Gud överraskad av det som sker? Är han rådlös?

där Hans altaren hade rivits ner (v 10) och han var ensam kvar. Inte ens tecknen han gjort kapitlet innan har fått Israels folk att omvända sig. Elia tror att allting är slut. Men Gud svarar honom ur den stilla susningen (v 18): "Men jag har lämnat kvar i Israel sjutusen män som inte har böjt knä för Baal och inte gett honom hyllningskyss."

I berättelsen om Elia ser vi en viktig princip. I tider av bortfall lämnar Gud kvar en rest. I Bibeln såväl som kyrkans historia ser man att tron på Gud går i vågor. Tider av väckelse avlöses av bortfall – och när nytt liv fyller kyrkorna igen, så sker det alltid via en liten rest, en spillra av ett folk som på nytt upptäcker livet i Gud. Det var sant för Luther och gemenskapen som föddes kring honom, för Augustinus och Servii Dei i Nordafrika och för John Wesley och 'the Holy Club'. De här 'resterna' är sällan uppskattade, ofta hånade och ibland förföljda men ändå har de gång efter annan kommit att förvandla vår värld.

Så är det så här Gud verkar idag? Vi lever i en tid där samhällsklimatet skiftar, där kristen tro och liv i omvärldens

ögon snabbt går från att vara accepterat och berömvärt till föraktat och misstänksamt. Tråkigt, men samtidigt så döljer sig en enorm möjlighet här: de som väljer att ändå följa Jesus gör det sannolikt med större allvar. De har beräknat kostnaden. De kommer till Gud för Guds skull och inte det som Han kan ge. Och i den hållningen gömmer sig fröet till en utvald rest.

Min tro är att Gud verkar så här (läs bl.a. Matt 13), och att Studentmissionen har en särskild roll att spela. Rester har ofta bestått av unga, burna av äldres böner, som förkroppsligar evangeliet idag. När vi som vill följa Jesus söker Honom och väljer att låta sig formas och blir delaktiga av det eviga liv som finns i Kristus Jesus, då upptäcker vi också vad Gud gör runt omkring oss i vår värld och vi har vatten att erbjuda dem som i ett samhälle utan Gud törstat efter honom hela sitt liv. ●

Benjamin Sandell

Studentarbetare i Vasa och Jakobstad

Startfest I VASA

Studentmissionen i Vasa inledde hösten med en startfest på Sandön. Festen började med pizza och mingel, och en av höjdpunkterna var en skattjakt, där olika lag letade efter en skattkista. Efter det höll Benjamin Sandell tal. Ca 30 studerande kom på plats, en lyckad start!

Vi minns de nordiska mötena!

"Nordiska studentmöten på biblisk grund" var ett nytt fenomen som snabbt vann framgång då de startade för 100 år sedan. Själv var jag första gången med på ett sådant möte sommaren 1964. Det var det nordiska studentmötet som hölls i Ransäter i Värmland. Det var samma år som Studentmissionen (senare FSSM) hade konstituerat sig som en självständig organisation i Finland. Det gav en ny iver och nytt hopp också för det nordiska samarbetet.

Av deltagarna i Ransäter var det endast några enstaka jag kände från förr, bland dem min norska väninna från föregående års stipendiattid i Reykjavik. Det gav mig en stor fördel: jag förstod både norska och danska och kunde röra mig som fisken i vattnet. Uppmuntrad av förkunnelsen, sångerna och samtalen i smågrupper kunde man samtala med nästan vem som helst också om djupa och viktiga

”

Inte förstod vi då att vi var mitt uppe i en studentväckelse, men visst upplevde vi att vi varit på förklaringsberget.

livsfrågor. På det sättet fick man många nya vänner. Rätt många hälsningar och minnesord skrevs in i det egna exemplet av Nordisk sång. Stor glädje har jag senare i livet haft av de många finskspråkiga deltagare som blev vänner för livet.

Varje sommarmöte hade ett samlande tema, men hela rörelsens gemensamma valspråk var "Evangeliet i Centrum" som hela upplägget siktade till. Förkunnare kallades från alla de olika länderna. Vad man efteråt kom ihåg av förkunnelsen är diskutabelt, men säkert är att man vände sig att lyssna "på lärjungavis". Många skulle vara värda att anföras, men jag nöjer

mig med att nämna den svenska prästen **Ulf Grenstedt** och hans djupt evangeliska bibelstudier.

Fokus låg på mission och evangelisation. Av deltagarna kom många att senare göra en stor del av sitt livsverk ute på olika missionsfält. Missionsvänner tror jag att vi alla blev.

Och sångerna och deras texter, vilka andliga skatter förmedlade de inte! Och som de sjöngs av ungdomliga skaror med frimodighet och innerlig känsla! Sången fortsatte på hemvägen, på tåget och båten. År 1964 satt vi många länge uppe på däck och samtalade och njöt av sången, som klingade högt och trosvisst över vattnet, ofta på norska men också på finska och svenska. "En underfull Frelser jeg eier, Men lenge forsto jeg det ei..." "Jeesuksesta laulan, Jeesuksesta vaan, Jolta syyni suuret anteeksi sain ja saan." "Hur ljuvligt klingar Jesu namn för varje trogen själ! Det lindrar kval, det helar sår, Det fröjdar mig så väl."

Själavården, bönestunderna och förbönen ska vi inte heller glömma. Inte förstod vi då att vi var mitt uppe i en studentväckelse, men visst upplevde vi att vi varit på förklaringsberget.

Under många kommande år blev det en tradition att nordiska studentmöten "på biblisk grund" ordnades varje sommar och värdskapet växlade mellan de olika nordiska länderna. I Finland hölls möten i Lahtis 1965 och 1969, Åbo 1973, Vasa 1978, Tammerfors 1982. Deltagarantalet låg väl oftast kring 500, men som mest ska det ha varit uppe i 1800. Reykjavik 1975 med 1300 behöver nämnas särskilt, som en påminnelse om att också i Island återuppstod en evangelisk studentgrupp.

Nej, naturligtvis har jag själv inte deltagit i alla dessa möten, inte alls, men det har varit en glädje att veta att de har hållits, att också många andra av olika generationer fått del av de vitamininjektioner de här mötena inneburit för det andliga livet.

Jag tror att många av oss som varit med tackar Herren för dessa möten. Och visst vet vi att "han är samme Gud ännu". ●

Ruth Franzén

Ruth Franzén skrev i tiderna sin doktorsavhandling vid Åbo Akademi om hur den kristna studentrörelsen växte fram. Hon blev sedermera professor i kyrkohistoria i Uppsala.

Disciple22 is coming up!

Disciple22 is coming up in January and the date is set for 28-30.1.2022! We are happy to announce that the theme for the conference is *Captivated*, so join the e-mailing list now so you get the information among the first! disciple.fi/#joinus (Don't worry, we don't spam your e-mail. It is the best channel for us to keep all of the Disciple community up to date regarding the conference.) Looking forward to the upcoming conference!

Disciple is a conference for all who believe following Jesus is the

way to truly seeing our lives and our world changed. We therefore believe Jesus' command to go and make disciples of all nations should be the center of our communities.

Disciple was first held in January 2015 and has been arranged every year since. We have been blessed to see God use the conference to inspire and mold a generation of Disciples of Jesus. Disciple is arranged by Petrus församling in cooperation with Studentmissionen.

Inviting the other Nordic countries and Estonia

Disciple has been a conference in three languages for a few years now and it would be very easy to invite people also from abroad. For next year invites have been sent out to the other Nordic countries and to Estonia. We hope that some of them will have the opportunity to participate. Please pray for this to

happen!

At around the same time when Disciple started, in 2015, the Nordic NOSA conference came to an end because NORBUK stopped sponsoring annual events. Since then the dream of arranging something for or together with the other Nordic countries have lived on. Maybe the time is here again?

Välkommen på julfest med Studentmissionen och Såningsmannen!

Kom med på missionsföreningen Såningsmannen och Studentmissionens julfest lördagen 18.12 kl 14-16 på Enä-Seppä!

Program för hela familjen.
Julmiddag för 20 €. Vår nya

studentarbetare i Helsingfors, Edith Kortekangas, fungerar som konferencier, så något av programmet går på svenska.

Anmäl dig före 4.12 till
juha.aho@studentmissionen.fi

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318
Amos Airola, studentarbetare i Åbo, tfn 045 121 6907
Jean Banyanga, skolungdomspastor i Mariehamn, tfn 040 843 3535
Edith Kortekangas, studentarbetare i Helsingfors, tfn 040 220 8579
Benjamin Sandell, studentarbetare i Vasa och Jakobstad, tfn 045 630 0237

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Ledande för svenska verksamheten
Studentarbete i Helsingfors
Studentarbete i Otnäs
Studentarbete i Jakobstad
Studentarbete i Vasa
Studentarbete i Åbo
Studentarbete i Mariehamn
Veritas Forum-arbete på svenska
Mission week

9108
9108 15
9108 1520
9108 57
9108 31
9108 28
9108 60
9399
9030

INSAMLINGSTILLSTÅND | Finland: RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. **Åland:** ÅLR 2021/8572. Tillståndet är i kraft 1.1.-31.12.2022. Tillstånd att samla in pengar gäller så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. Mer info på <https://studentmissionen.fi/stod-oss>

C391

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

TILAA 3T

Joululahjaksi

TILAA
KIRJA
JOLU-
HINTAAN!

**Tilaa OPKOn julkaisema uutuuskirja
3T joululahjahintaan 22e (sisältää
kaikki postikulut).**

**Me lähetämme kirjan lahjan saajalle muotoilemasi
saateviestin kera ja laskun sinulle!**

OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettisen** uutuuskirja tarjoaa raikkaan kokonaisnäkemyksen tasapainoisesta elämästä kristittyinä. Siihen kuuluu Jumalan tunteminen, itsensä tunteminen ja kutsumuksen tunteminen.

Kirjan nimi, 3T, tulee kolmesta tavasta hahmottaa, mitä on mielekäs elämä. Se avautuu kolmella toisiinsa vaikuttavalla tavalla: Jumalan itsemme ja oman kutsumme tuntemisen kautta. Nämä kolme T:tä kietoutuvat toisiinsa kuin viiniköynnöksen oksat. Ne ovat kuin höyry, virtaava vesi ja jää - samaa ainetta eri olomuodoissa. Ne ovat kuin kolmiosainen puinen maatuska, jonka uloin osa on kutsumuksesi, keskimäinen sinä itse ja sisimmäinen Kristus, joka sanoo nimekseen "Minä olen".

Tee tilauksesi 14.12. mennessä, jotta paketti ehtii jouluksi perille. Tilaukset ja tiedustelut: opko@opko.fi tai opko.fi/3t (kirjoita saateviesti sähköpostiin tai suoraan tilaussivulla). Kirjan tuotto käytetään kokonaisuudessaan työhön koululaisten ja opiskelijoiden parissa.